

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio III. De Simonia, quæ committitur in actibus jurisdictionis
Ecclesiasticæ, & in ingressu sive admissione ad religionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. IV.

De alijs varijs actibus, & rebus
Spiritualibus, vel Spiritualibus annexis
pro quibus temporale dare aliquid, aut
accipere, etiam specialiter prohibitum
est jure Canonico?

EXc. Non satis 8. h. 2. habetur, quod
ab illis, qui in religionem transire
volunt, nulla pecunia ex pacto exigenda
sit, pro admissione; nec Prioratus, aut
Capellanæ Monachorum, vel Clerico-
rum, annua distractione vendi possint;
nec ab eo, cui regimen talium commit-
titur, pretium pro tali commissione exti-
gi, & pro sepultura, christiatis, aut
olei benedictione, nulla cujusquam pre-
tij exactio, attentari possit. Quæ ipsa
etiam sub Simoniæ peccato, ut ne quid-
quam pro immisionem in possessionem
Ecclesiarum, ac beneficiorum, per mo-
dum pretij, & ex pacto accipiatur, in
alijs varijs capitulis prohibetur. Videat-
ur c. Cum in ecclesia 9. c. Cum sit 10. c.
Ea, qua 16. c. in tantum 36. h. 2.

§. V.

An exigere aliquid temporale
pro re Spiritualis ratione consuetudinis ex-
cusari possit à vitio Simonia?

Quod nulla consuetudine excusari
possit, ut pro spirituali, temporale
aliquid, ex pacto, per modum pretij exi-
gatur, vel accipiatur, certum est, cum
hoc sit contra jus naturale, & divinum,
quod autem piæ consuetudines obser-
vanda sunt, & per Episcopum compe-

sci debeant illi, qui malitiosè nituntur
laudabilem consuetudinem mutare ex
c. Ad apostolicam. 42. h. 2. habetur, &
consequenter, ubi pia fidelium consue-
tudo, erga sanctam Ecclesiam devota,
introduxit, ut illis qui divina admini-
strant, temporale aliquid, in subsidium
sæpius sustentationis, liberè & sponte
offeratur, ac datur, observanda illa
est, & ab Episcopo etiam observatio
talis urgeri, vi juris ab Ecclesiæ acqui-
siti, ex assententia SS. Canonum, ita ta-
men, ut non valeat consuetudo, per
quam tempore Collationis Sacramenti
v.g. vel alterius rei spiritualis ab initio de-
tur aliquid, ne detur occasio negandi ta-
lia spiritualia, si talia temporalia non
dentur, quæ Simoniaca esset avaritia;
& ne videatur à talibus exactioibus in-
troducenda fuisse talis consuetudo, quæ
& ipsa simoniaca esset, cum initium
haberet Simoniacum; & ne videantur
temporalia talia pro spiritualium admini-
stratione ab invitis extorqueri, quod
iterum Simoniam sapit, de quibus con-
suetudinibus jura loquuntur, cum con-
suetudines prohibent, & reprobant, qui-
bus pro spiritualibus, temporalia exigun-
tur, aut accipiuntur.

SECTIO III.

De Simonia, quæ committi-
tur in actibus jurisdictionis Eccle-
siastica, & in ingressu sive admis-
sione ad religionem.

§. An

§. I.

An actus pertinentes ad jurisdictionem spiritualem seu ecclesiasticam fori interni, vel externi sint materia Simonie.

R Affirmative, & primò quidem Simonia est juris divini & naturalis, dare vel accipere pretium, vel aliquid temporale, pro actu quolibet fori interni conscientie, seu pertinentis ad curam animarum, pro absolutione v. g. impertienda confessis, pro audiendis confessionibus &c. prout sumitur ex *c. Nemo 14. §. Nec quemquam b. 1.* five deinde ex delegata potestate talis tantum egerit, five ex ordinaria, five pro delegatione talis potestatis fuerit pretium, aut temporale quid exactum, five pro ipsa absolutione, five fuerit exactum tale quid pro absolutione à peccatis, five pro absolutione à censuris, *c. ad aures 24. b. 1.* five pro concedendis indulgentiis, pro dispensationibus in præceptis ecclesie &c. exigatur aliquid temporale, ut pretium.

Secundò Simonia est juris divini & naturalis, jurisdictionem ecclesiasticam fori externi, five delegata illa sit, five ordinaria, pro pretio temporali emere, aut vendere, uti colligitur ex *c. Consulere 38. b. 1.* & ratione probatur, quòd tali casu spirituale aliquid, five supernaturale ratione finis, ad quem ordinatur, vedatur vel ematur! Imò Simonia est, pro quolibet actu jurisdictionis ecclesiasticæ voluntarie pretium accipere, pro dispensatione v. g. in voto, juramento, impedimento matrimonij &c. quia etiam hæc potestas dispensandi, spiritualis est; & hinc quod nonnunquam juxta stylum

Curie Romanæ pro his dispensationibus, præsertim circa impedimenta matrimonij, exigitur, exigitur non in pretium dispensationis, sed per modum mulctæ v. g. per quam competeret accessus à lege communi, ad præmissam applicandæ, aut in vim sustentationis, & onerum ferendorum &c.

Tertiò Simonia est, si pro actu jurisdictionis contentiosæ ecclesiasticæ, pretium detur vel accipitur, ut patet ex *can. Vendentes 10. Can. 1. §. 3.* nisi precisè detur tale aliquid ad redimendam injustam vexam, cum in tali casu non tam detur, pro actu spirituali, quàm pro tollenda injusta vexatione.

Quartò denique Simonia est jurisdic-
divini, exigere aliquid temporale pro actibus jurisdictionis ecclesiasticæ, quia illa, etiam si hiversentur circa materiam mere temporalem, & politicam, super his v. g. inter Clericos mota, cum etiam illi actus ab ecclesiastica, & spirituali potestate procedant.

§. II.

An sit simonia, pretium vel aliquid temporale dare, vel accipere pro impensione actus jurisdictionis ecclesiasticæ, vel alterius actus spiritualis?

D Are alicui temporale aliquid, ut abstineat ab actu spirituali, quæ injustè, sacrilegè vel simoniacè potestus esset, non est simonia, cum talis pretio non inducat alterum ad aliquid spirituale agendum, sed tantum ad aliquid quam injustitiam v. g. omittendum; & hinc non est simoniacum, dare Ellecto-

Et oribus pecuniam, ne indignum Prelatū eligant. Quod si pretium temporale detur, propter omissionem spiritualis jurisdictionis hīc & nunc necessariō ponendā, dependenter à potestate Ecclesiastica, ad omittendam v. g. absolutionem, post auditam alterius confessionem, simonia est, juxta *cit. c. Nemo 14 h. t.* quia moraliter loquendo talis non tam omittit actum absolutionis, quam ligatum retinet, & reprobatur declarat, qui sunt actus jurisdictionis, juxta *reg. Juris 121. in ff.* ubi dicitur, *qui non facit quod facere debet, videtur facere adversus ea, quia non facit &c.* Si tamen pro omissione actus spiritualis, non tamen jurisdictionis spiritualis detur, aut accipitur aliquid, quamvis ex officio ad illud faciendum teneretur aliquis, ita tamen, ut omisso talis nullum effectum spiritualem moraliter post se relinquat, ut cum datur sacerdoti pecunia ad omittendas horas Canonicas, ad non audiendas confessiones &c. non est simonia, cum omisso talis non sit factum aliquid, vel spirituale.

§. III.

Utrum dare vel accipere aliquid temporale pro ingressu, sive admissione in religionem sit simonia:

Datum jam supra juxta *c. Non satis 8. h. t.* simoniam esse dare vel accipere aliquid, ut pretium, pro ingressu sive admissione ad religionem, interveniente pacto aliquo, cum ingressus hīc, tam ratione principij admittentis ad religionem, quā in ratione finis, quia ordinatur ad salutem animæ, sic spiritualis, admittere tamen aliquid, vel etiam exigere

Compend. Pirhing.

temporale aliquid à persona ingrediente, ratione sustentationis, nec illicitum, nec Simoniacum est, si monasterium v. g. inopiam patiat, & regula ordinis hoc non prohibeat; & quamvis putent aliqui, si monasterium v. g. dives sit, sine simoniæ (saltem juris Ecclesiastici) vitio nihil, etiam ratione sustentationis, peccari posse *c. Veniens 19. & c. Dilectus 30 h. t.* putant tamen alij, consuetudinem contrariam non reprobendam, ut simoniacam, cum sit consuetudo pia, & utilis ad plures in obsequio religionis alendos, prout etiam colligi potest ex *Extravag. sane 1. h. t. inter communes.* ubi tantum abusus aliqui, qui tæpius in admissione tali interveniunt, in prandijs, seu cænis iustruendis, pecunijs distribuendis &c. reprobantur.

§. IV.

De alijs modis, quibus committitur Simonia in ingressu religionis, ejusque penis.

Videantur de his *c. Veniens 19. c. De Regularibus 25 c. Dilectus 30. c. Quoniam 40 h. t. & Extravag. sane 1. eodem inter Communes,* ubi plura de penis simoniæ taliter commissæ in admissione, & receptione ad religionem statuuntur, quorum usus quia rarus est, explicata hæc capitula videri possunt apud Auct. Metho. hoc §.

SECTIO IV.

De simonia, quæ committitur in beneficiis ecclesiasticis, & circa officia Ecclesia temporalia.

Zzz z

§. Utrum